

Snöslask och säkerhetspolitik

Snöslask, motvind och vänster akillessena något öm. När jag joggar förbi Blåbärslandets simstrand öppnar sig en vy utan like – fästningen Sveaborg en kärv vårvintermorgon. Tankarna går osökt till vännerna Wilhelm Odelberg, Matti Klinge och Martin Hårdstedt och deras olika tolkningar av skälen till amiral Cronstedts kapitulation på Sveaborg för snart precis 200 år sedan. Då som nu finns det situationer när generaler och statschefer fattar modiga beslut eller tappar nerverna, vilket får konsekvenser för miljontals människor och hela nationer. Tvåhundra sms och fjärilar från Ural i all ära ...

Apropå vyer, förra veckan avrundade Pentti Sadenniemi sin karriär som *Helsingin Sanomats* långvarige ledarskribent med en bred analys av Förenta staternas och Europas säkerhetspolitiska utmaningar. Han är en av våra kunnigaste säkerhetspolitiska kommentatorer och har sedan mitten av 1990-talet argumenterat systematiskt för ett finskt Nato-medlemskap.

Sadenniemi fäster inte någon särskild uppmärksamhet vid det amerikanska presidentvalet. Mången europé hoppas att presidentskiftet ska lösa alla internationella härvor som Bush junior lämnar efter sig. Men flera härvor är av äldre datum än 2001 och kommer att bestå även efter 2009. Mycket viktigare är att begrunda hur EU:s ledande statschefer förhåller sig till Nato, vars skydd och ekonomiska avlastning i tiden var förutsättningen för Västeuropas välfärdsstater.

En viktig signal är president Sarkozys antydning om att Frankrike är villigt att återinträda i Natos integrerade försvarssystem. Sådant höjer tron på EU:s gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, som tillsvidare varit ett gott skämt i Washington och Moskva. Vill EU åstadkomma något annat än tom retorik gäller det dock att axla ett större ansvar för Natos framtid. Lättare sagt än gjort får man lov att tillägga.

Sadenniemi citerar en fransk kollega som förutspår att Rysslands alltmer tvära hållning gentemot EU och Förenta staterna kan bidra till att befästa den transatlantiska alliansen. Tesen passar onekligen väl in på det som just nu sker i Kosovofrågan. Rysslands starka motstånd till Kosovos självständighet har tydligt fört EU närmare Förenta staterna. Trotsar man Moskva och stödjer Kosovoalbanernas sak gäller det att försäkra sig om Washingtons flankstöd.

Den politiska stabiliteten i Ryssland förutsätter att landets nye president Medvedev verkligen följer Putins manuskript. Om så inte sker kan den auktoritära utvecklingen i landet få besvärliga konsekvenser även för Finland. Ett gott grannskap med Ryssland förutsätter inte att landet är demokratiskt eller respekterar mänskliga rättigheter. Men enligt Sadenniemi är det bättre att vara en stark granne med självrespekt än en sådan som är svag och beroende. Därför förordar han än en gång ett finskt Nato-medlemskap.

Rysslandsexperten Sadenniemi vet ett och annat. Men varför skulle Finlands beroende minska om vi ansluter oss också formellt till Nato? Bäst att njuta av det nuvarande samboäktenskapets friheter så länge det varar.

Henrik Meinander, Hufvudstadsbladet (HBL) 15.3.2008